

(18) بہشی شیردان

(1) نھوی لہری لہ دایکبوونہوہ حرامہ لہری شیردانیشہوہ حرامہ

854۔ عن عائشة (y): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (e) كَانَ عِنْدَهَا، وَإِنَّمَا سَمِعَتْ صَوْتَ رَجُلٍ يَسْتَأْذِنُ فِي بَيْتِ حَفْصَةَ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذَا رَجُلٌ يَسْتَأْذِنُ فِي بَيْتِكَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (e): ((أَرَاهُ فَلَانًا)) لَعَمَّ حَفْصَةَ مِنَ الرُّضَاعَةِ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: [قلت]: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ كَانَ فُلَانٌ حَيًّا -لَعَمَّهَا مِنَ الرُّضَاعَةِ- دَخَلَ عَلَيَّ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (e) ((نَعَمْ، إِنَّ الرُّضَاعَةَ تُحَرِّمُ مَا تُحَرِّمُ الْوِلَادَةَ)). [بخاري/الشهادات/2503]

(عائشة) (y) دهلی: پیغہمبہری خوا (e) لہ لای بووہ، عائشہ گوئی لہ دہنگی پیاوئیک بوو، مؤلہتی دہخواست بو مالہکھی (حفصہ). (عائشہ) وتی: نھی پیغہمبہری خوا (e)، نھوہ پیاوئیکہ مؤلہت دہخوای بو ہاتنہ ژورہوہی مالہکھت. پیغہمبہر (e) فہرمووی: ((وابزانم فلان کہسہ)) مہبہستی مامی شیری حفصہ بوو. (عائشہ) (y) دهلی: وتم: نھی پیغہمبہری خوا، نھگہر فلان کہس زیندوو بوایہ، -کہ مامی شیری بووہ- مہحرہم بوو بہمن؟ نھیتوانی بیئہ مالم؟ پیغہمبہر (e) فہرمووی: ((بہلئ ہرچی لہریگہی لہ دایک بوونہوہ بیئہ مہحرہم، بہشیرخواردنیش دہبیئہ مہحرہم)).

(2) کاریگہری شیردان

855. عَنْ عَائِشَةَ (y) قَالَتْ: جَاءَ عَمِّي مِنَ الرُّضَاعَةِ يَسْتَأْذِنُ عَلَيَّ، فَأَبَيْتُ أَنْ آذِنَ لَهُ حَتَّى أَسْتَأْمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (e)، فَلَمَّا جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (e) قُلْتُ: إِنَّ عَمِّي مِنَ الرُّضَاعَةِ اسْتَأْذَنَ عَلَيَّ فَأَبَيْتُ أَنْ آذِنَ لَهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (e) ((فَلْيَلِجْ عَلَيْكَ عَمُّكَ)). قُلْتُ: إِنَّمَا أَرْضَعْنِي الْمَرْأَةَ وَلَمْ يُرْضِعْنِي الرَّجُلُ؟ قَالَ: ((إِنَّهُ عَمُّكَ، فَلْيَلِجْ عَلَيْكَ)). [بخاري/النكاح/4941]

(عائشہ) (y) دهلی: مامہ شیریہکھم ہات و مؤلہتی ہاتنہ ژورہوہی خواست. منیش ریگہم نہدا تا پرسیک بہ پیغہمبہری خوا (e) بکہم، کہ پیغہمبہر (e) تہشریفی ہینا، وتم: مامی شیریم مؤلہتی ہاتنہ ژورہوہی خواست، منیش ریگہم نہدا، پیغہمبہر فہرمووی: ریگہی بدہ، با مامت بیئہ ژورہوہ بولات)). وتم: خوومن ژنہکھی شیری پی داوم، نہک پیاوہکھ، فہرمووی: ((نھوہ مامی توہ بابیئہ ژورہوہ)).

(3) چه رام بوونی برازای شیرى

856- عَنْ عَلِيٍّ (t) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا لَكَ تَنَوَّقَ فِي قُرَيْشٍ وَتَدَعُنَا؟ فَقَالَ: ((وَعِنْدَكُمْ شَيْءٌ)). قُلْتُ: نَعَمْ، بِنْتُ حَمْرَةَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (e): ((إِنَّهَا لَا تَحِلُّ لِي، إِنَّهَا ابْنَةُ أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ)).

(علی) (t) دهلی: وتم: نهی پیغهمبهری خوا، هوکهای چیه؟ بوژن له ناو قورپه یاشدا هله دهبزیریت و، واز له نیمه دهینیت؟ فرموی: ((جا نیوه کیتان هیه؟)) وتم: کچه کهی همزه: پیغهمبهری خوا (e) فرموی: ((کچه کهی همزه بو من ناشیت، چونکه برازای شیریمه)).

(4) چه رام بوونی زر کچ و ژن خوشک

857. عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ بِنْتِ أَبِي سُفْيَانَ (y) قَالَتْ: دَخَلَ عَلِيٌّ رَسُولُ اللَّهِ (e) فَقُلْتُ لَهُ: هَلْ لَكَ فِي أُخْتِي بِنْتِ أَبِي سُفْيَانَ؟ فَقَالَ: ((أَفْعَلُ مَاذَا)). قُلْتُ: تَنْكِحُهَا، قَالَ: ((أَوْ تُحْيِيَنَّ ذَلِكَ)). قُلْتُ: لَسْتُ لَكَ بِمُحَلِّيَةٍ، وَأَحَبُّ مَنْ شَرَكَنِي فِي الْخَيْرِ أُخْتِي، قَالَ: ((فَإِنَّهَا لَا تَحِلُّ لِي)). قُلْتُ: فَإِنِّي أُخْبِرُ أَنَّكَ تَحْطُبُ دُرَّةَ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ. قَالَ: ((بِنْتُ أُمِّ سَلَمَةَ)). قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: ((لَوْ أَنَّهَا لَمْ تَكُنْ رِبِيبَتِي فِي حَجْرِي مَا حَلَّتْ لِي، إِنَّهَا ابْنَةُ أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ، أَرْضَعْتَنِي وَأَبَاهَا تُؤَيِّبَةُ، فَلَا تَعْرِضَنَّ عَلَيَّ بِنَاتِكُنَّ وَلَا أَخَوَاتِكُنَّ)). [بخاري/ النكاح/ 4817]

(أم حبیبه) ی کچی (أبو سفیان) (t) دهلی: پیغهمبهر (e) هات بولام، پیم وت: رات چونه بهرامبهر به خوشکه کهم، کچی (أبو سفیان)؟ فرموی: ((چی بکه م؟)) وتم: بیخوزیت. فرموی: ((تو پیئت خوشه؟)) وتم: خو به تهنه من هاوسه رت نیم، خوشه ویسترین کهس که هنز بکه م له م خیره دا به شدار بیئت، خوشکه که م، فرموی: ((نهو بو من حه لال نییه)). وتم: من هه و الم پی گه یشتوو که تو ده ته وی (درة) ی کچی (أبو سلمه) بخوزیت. فرموی: ((کچی (أم سلمه)؟)) وتم: به لی، فرموی: ((جا نهو زر کچیشم نه بویه که دایکی حه لالی خومه هر بو م حه لال نه بوو، چونکه نهو برازای شیریمه. (ثویبه) شیری داوه به من و باوکی، هیچ کامیکتان باسی کچ و خوشکی خوتانم له و باره یه وه بو مه که ن)).

(5) شیرخواردن، جارو دووجار

858. عَنْ أُمِّ الْفَضْلِ (y) قَالَتْ: دَخَلَ أَعْرَابِيٌّ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ (ع) وَهُوَ فِي بَيْتِي، فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، إِنِّي كَانَتْ لِي امْرَأَةٌ فَتَرَوَّجْتُ عَلَيْهَا أُخْرَى، فَزَعَمَتْ امْرَأَتِي الْأُولَى أَنَّهَا أَرْضَعَتْ امْرَأَتِي الْحُدُثَى رَضْعَةً أَوْ رَضَعَتَيْنِ؟ فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ (ع): ((لَا تُحْرِمُ الْأُمْلَاجَةَ وَالْأُمْلَاجَتَانِ)).

(أم الفضل) (y) دهلی کاتی که پیغمبر (ع) لای من بوو، کابرایه کی دهشته کی هات بولای، وتی: نهی پیغمبری خوا (ع)، من ژنیکم هه بوو، ژنیکی ترم به سهدا هیئا، ژنه کونه کهم دهلی: که به منالی قوم یان دوو قوم شیرم داوه بهو ژنه نوییهت؟ پیغمبری خوا (ع) فهرموی: ((یه کجار مژین و دووجار مژین نابیته هو ی حهرام بوون)).

(6) پینج جار شیرخواردن

859. عَنْ عَائِشَةَ (y) أَنَّهَا قَالَتْ: كَانَ فِيْمَا أُنْزِلَ مِنَ الْقُرْآنِ: (عَشْرُ رَضَعَاتٍ مَعْلُومَاتٍ يُحْرَمْنَ) ثُمَّ نُسِخْنَ بِخَمْسِ مَعْلُومَاتٍ، فَتَوَفَّى رَسُولُ اللَّهِ (ع) وَهُنَّ فِيْمَا يُقْرَأُ مِنَ الْقُرْآنِ.

(عائشه) (t) دهلی: پیشت نه مه نایه تیک بو له قورئاندا ﴿عشر رضعات معلومات یحرمن﴾ پاشان به پینج شیرخواردن نشکرا سررایه وه. که پیغمبری خوا (ع) وه فاتی کرد هیشتا هندی کهس نهو نایه ته یان دهخوینده وه [به قورئانیاں دهزانی چونکه نه نسخه کیان پی نه گه یشتبوو].